

[Alfred Jensen.]

og et gode, der; hvis loven administreres rigtigt, vil blive modtaget med glæde og begejstring ikke mindst blandt arbejdsløse arbejdsmænd.

Dernæst betragter jeg også den indrømmelse, at ikke-forsørgere med over 15 års medlemsskab får samme rettigheder som forsørgere, som et gode.

Endelig må det vel også betragtes som noget af en fordel, at der er opnået en ordning om forøget tilskud, men jeg har allerede tidligere betegnet den foreslåede forbedring på dette område som indviklet og urimelig, indviklet, fordi den var meget vanskelig for almindelige mennesker at forstå, og urimelig, fordi den ikke gav fuld dækning for børnetillæg og dermed også betød, at man ikke nåede frem til en mere rimelig tilskudsordning i almindelighed for arbejdsløsheds-kasserne.

Man bemærker jo også, at ministerens oprindelige forslag om, at grænsen for ydelse af et særligt tilskud på 3 pct. af gennemsnitsindtægten for kontingentbetalingen er ændret til 3½ pct. Jeg er ikke i stand til at overskue, hvad det betyder, men er i alt fald klar over, at i adskillige arbejdsløsheds-kasser, hvor medlemmerne har ondt ved at betale kontingentet, vil det være umuligt at nedsætte kontingentet, for såvidt man ønsker af få del i de forbedrede tilskudsbestemmelser.

Jeg har særlig min opmærksomhed henvendt på arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse. Det er nu engang den største kasse, og — det tror jeg jeg har lov til at sige — den omfatter også de arbejdere, der gennemsnitlig har de laveste indtægter. Den kontingentbyrde, der hviler på medlemmerne, er stor, og her skal man gøre sig klart, at kontingentbyrden til arbejdsløsheds-kasser ikke alene hviler på den arbejdende, men også på den arbejdsløse.

Når vi ved — og det ved enhver her i salen, der følger en lille smule med —, at vi i vintermånederne år efter år har over eller i alt fald omkring 30 pct. af arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasses medlemmer arbejdsløse, vil vi være klar over, hvilken belastning det er for en stor del af den danske befolkning at yde et så stort kontingent, for at kassen kan få andel i det her foreslåede tilskud.

Jeg er naturligvis ikke så kyndig i arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasses forhold som andre medlemmer, der har sæde her i tinget, og som er med i ledelsen, men jeg ved dog, at arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse har haft vanskeligheder ved at klare for-

pligtelserne overfor medlemmerne med det kontingent, der bliver betalt, og med det tilskud, der blev ydet, og der er gang på gang foretaget skærpente vedtagelser angående understøttelsens ydelse, skærpelser, som faktisk betød, at medlemmerne fik mindre i understøttelse.

Jeg vil tro, at man ikke er i stand til at ophæve de indskrænkninger, der blev vedtaget for et par år siden for arbejdsmændene. Jeg vil endvidere tro, at det foreliggende forslag ikke er i stand til at sikre arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse et tilskud, som er tilstrækkeligt, hvis kassen skal løse de opgaver, som den har påtaget sig, og det vil sige, at vi før eller senere bliver nødt til at tage stilling til andre tilskudsregler end dem, vi behandler her i dag. Jeg tvivler på, at man med den herskende arbejdsløshed fuldtud vil være i stand til at klare den, og jeg ser ikke bort fra — mener heller ikke, andre kan gøre det —, at vi i kommende tider kan komme til at stå overfor en stigning i arbejdsløshedstallet, og at denne stigning specielt vil ramme arbejdsmændene, og det vil sige, at det er for lidt, der stilles til rådighed her.

Ja, det, der her foreslås i henhold til forliget, løser ikke de problemer, som arbejdsløsheds-kasserne og de arbejdsløse står overfor. Selvom de stillede ændringsforslag indeholder enkelte forbedringer, må vi dog hævde, at det oprindelig fremsatte lovforslag på visse punkter var bedre. Men også dette var ret mangelfuldt, hvad jeg gjorde opmærksom på ved lovforslagets første behandling i december i fjor. Dengang antydede jeg, at vi ville stille ændringsforslag, og disse foreligger nu i form af underændringsforslag til socialministerens ændringsforslag i betænkningen. Vi har taget fat på de problemer, som er de mest alvorlige for kasserne og for de arbejdsløse, og jeg skal kort gennemgå, hvad disse vore underændringsforslag går ud på.

For det første foreslår vi, at de i lovforslaget fastsatte tilskudssatser forhøjes med 30 points, d.v.s., at maksimum forhøjes fra 90 pct. til 120 pct. og minimum fra 15 pct. til 45 pct. Dette er temmelig overskueligt og en mere rimelig ordning end den, der er foreslået af ministeren. Gennemførelsen af vort ændringsforslag vil give arbejdsløsheds-kasserne betydeligt flere penge; det er penge, de har brug for både til de daglige udgifter, og hvis de har planer — og det har vel snart sagt alle — om at hjælpe de arbejdsløse ved at give dem større dagpengebeløb. Derfor har vi foreslået, at der åbnes mulighed for en forhøjelse af dagpengesat-